

15 mei – 19 mei

Pasen is geen feest om naar te kijken.
Pasen moet je voelen en beleven:
zelf verrijzen uit de donkere put
waarin je bent verstrikt en
met de ogen knipperend in het morgenlicht,
getuigen dat Hij in jou verrezen is.
Dat Hij leeft, dat jij leeft.

Gelukkig is hij

die niet overdreven gehecht is
aan dingen of mensen,
maar er innerlijk vrij van is,
die wat hij heeft kan delen met anderen,
en met open handen kan ontvangen
wat anderen hem geven.

Gelukkig is hij

die kan genieten
van wat hem te beurt valt en
die beseft dat heel wat van wat ons rijk maakt
ons onverdiend gegeven is.

Gelukkig is hij

die ziet
dat het leven geluk én verdriet
voor elk in petto heeft,
die het verdriet kan toelaten
en er goed mee leert om te gaan.
Zo kan verdriet
een krachtbron worden in het leven.

Gelukkig is hij

die zachtmoedig met zichzelf kan omgaan,
die zichzelf niet veroordeelt
maar met een liefdevolle blik
naar zichzelf kan kijken.
Hij kan zo
zachtmoediger worden voor anderen.

Gelukkig is hij

die zichzelf en anderen
tot hun recht laat komen,
die ernaar verlangt om op een
goede en rechtvaardige manier te leven
en die daartoe telkens weer
het goede probeert te doen.

Gelukkig is hij

die barmhartig is voor zichzelf
en met mededogen naar zichzelf kan kijken.
Hij zal hierdoor ook
barmhartig voor anderen kunnen zijn,
en hij zal zelf barmhartigheid
van anderen ondervinden.

Gelukkig is hij

wiens woorden
en daden geen bijbedoelingen hebben,
maar helder en zuiver zijn.
Hij wordt ervaren als authentiek en oprecht,
als eenvoudig en als een mens uit één stuk.
Anderen worden gelukkig van
gesprek en contact met zo'n mens.

Gelukkig is hij

die vrede wil vinden met zichzelf
of die deze vrede al gevonden heeft.
Hij voelt zich daardoor minder aangevallen,
en is daardoor beter in staat
om niet in conflict te gaan met anderen.
Hij kan daarentegen vrede stichten.

Gelukkig is hij

die de waarheid
en de goede zaak hoog acht,
zo zeer dat hij zelfs bereid zou zijn
om ervoor te lijden
of er zijn leven voor te geven.
Renilde Vos – doorvertaling van de Zaligsprekingen

MOEDERS

Wie twijfelt
of engelen bestaan
moet maar even
enkele moeders nagaan.

Ze zweven doorheen het leven
van hun kinderen, jong of oud.

Ze verstaan de kunst
om zonder veel vragen,
je op verhaal te laten komen.

Ze hebben de gave
om je tot rust te brengen,
als alles dreigt te mislukken.

Ze bezitten de kennis
om je zo te inspireren,
dat je overtuigd bent zelf
de oplossing gevonden te hebben.

Ze hebben het geduld
om te wachten en te wachten
tot je zelf weer aanklopt.

Ze hebben de kracht
om je te dragen
als je zelf geen stap meer vooruit
kunt of durft te zetten.

Ze hebben de durf
om steeds opnieuw te beginnen,
ook al liep het reeds vele keren mis.

Ze hebben het lef
om naar je toe te komen,
ook al had je niemand meer verwacht.

Ze hebben bijzondere ogen
die zien wat je probeerde
verborgen te houden voor hen.

Ze hebben dat luisterende oor
dat altijd tijd maakt om je te beluisteren.

Ze hebben vleugels...
...NEEN, ...
ze hoeven geen vleugels te hebben:
want moeders zijn zo verbonden
met hun kind,
dat de afstand nooit te ver is
om nabij te zijn.
Antoon Vandeputte

Na zijn dood en zijn verrijzenis
verschijnt Christus enkele keren
aan zijn leerlingen en volgelingen.

Enkele ontmoetingen zijn niet alleen
onverwacht maar ook merkwaardig.

Ze herkennen Hem helemaal niet,
ze hebben niet door dat het Jezus is
die voor hen staat,
met hen meeloopt of hen aanspreekt.

De tuinman bij Maria van Magdala
die vertwijfeld en met tranen
in de ogen bij het lege graf staat.

De vreemdeling die meegaat
met de twee leerlingen
die van ontgoocheling zwijgzaam en bang
terugkeren naar hun dorp Emmaüs.

Wanneer Petrus en zijn kompanen
de hele Jezusepisode uit hun leven
voor bekeken willen houden
en hun oude stiel weer willen opnemen
- ze gaan vissen -
staat op de oever van het meer
een vreemde man bij een vuurtje.

Hij roept hen van de kant iets toe:
of ze iets te eten hebben voor Hem?

Ze herkenden Hem niet
en geen van de leerlingen
durft vragen wie Hij is.

Maar van zodra de ontmoeting
echt wordt,
gaan hun ogen open.

Ook zo bij Maria Magdalena
en bij de twee Emmaüsgangers.
Ze herkennen Hem plotsklaps.
Ze zien wie Hij is,
wat Hij wil
en wat Hij verwacht van hen.

Kortom, ze beseffen dat God hen
aanspreekt en leren Hem kennen,
op het moment dat ze ingaan
op wat de mens die voor hen staat,
hen vraagt of vertelt.

*Wil je God leren kennen,
dan moet je mensen graag zien.*
Mark Van de Voorde